

[Jørgen Jensen]

at tage hensyn til dette. Derfor kan vi ikke stemme for ændringsforslaget.

Svend Haugaard (RV):

I en ny sag som denne, hvor der nødvendigvis må være mange bemyndigelser, er det ret afgørende, at der er et betydeligt flertal bag lovens vedtagelse. Med de foreslåede ændringer og med de udtalelser, der i øvrigt er i betænkningen, er det vel sikret, for det første at der ikke sker konkurrenceforvridning, heller ikke over for eksportindustrien, og for det andet at ministeren må rådføre sig – det er i virkeligheden det, der er tale om – med miljøudvalget. Hermed er det også klart, at miljøudvalget til enhver tid kan drøfte og få indflydelse på bemyndigelsernes praktisering. Det kan næppe tænkes, at ministeren vil sidde et miljøudvalgs råd overhørig. Dette har sikret flertallet, og det er vi glade for, for vi ser meget gerne, at genbrugsmulighederne bliver meget stærkt fremmet. Vi kan anbefale at stemme for lovforslaget.

Honoré (KrF):

Kristeligt folkeparti har stillet et ændringsforslag, der undtager emballager, der bruges til mælkeprodukter, fra de mange bemyndigelser, som dette lovforslag giver miljøministeren. Grunden hertil er, at det er et ønske hos forbrugere og hos handlende og hos dem, som producerer de nuværende emballager til mælk, samt hos mejerierne. Under den frihed, der nu råder, har det vist sig, at der var mest interesse for mælkekartoner. Mange af os, som har prøvet forskellige emballager til mælk, har mistillid til en emballageform som plasticposer. Hvor mange af os har ikke oplevet, at sådan en plasticpose gik i stykker og indholdet flød ud over andre madvarer, enten i køleskabet eller i kurven, og ødelagde disse mere eller mindre eller dryppede ned på ens tøj, medens man gik hjem.

Nu viser det sig ifølge de bilag, vi har fået i udvalget, at miljøministeren ikke rigtig kan lide mælkekartoner. Miljøministeren har skumle planer – det synes jeg fremgår af bemærkningerne til § 8 – om at forbyde denne værdsatte emballage for mælkeprodukter. Hertil vil partier, der står bag dette forlig, sige: ja men der er ingen fare på færde, når miljøministeren vil forbyde mælkekartoner og gå over til plasticposer, så kommer mini-

steren i miljøudvalget og fortæller miljøudvalget, at fra nu af skal det ændres til plasticposer, og det skulle være betryggende for folketingset, at miljøministeren giver en sådan orientering. Det finder kristeligt folkeparti er et utilstrækkeligt værn for forbrugerne imod denne aktive forkærlighed for andre mælkeemballager.

Derfor har vi ment, at vi i selve lovtæksten måtte undtage sådanne emballager fra ministerens magtområde. Hvis ministeren så kommer til det resultat senere hen, at også konsummælkeprodukter skal have andre emballageformer, så må det gennemføres i form af et særligt forslag. Sådant var det kristeligt folkepartis tanke, og på den baggrund vil vi altså anbefale, at man stemmer for vores ændringsforslag. Vi har også lagt mærke til hr. Svend Erik Hovmands ord om, at venstre ikke har sagt ja til anden mælkeemballage end den, der anvendes for øjeblikket.

Wilhelm (VS):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende: Ved førstebehandlingen af regeringens forslag til genbrugslov rejste VS en kritik af de begrænsninger, der er i lovforslaget, dels i form af lovens anvendelsesområde, dels i form af det snævre rentabilitetskriterium, man vil anvende på genanvendelsesordninger. Vores holdning til forslaget har ikke desto mindre været den, at vi måtte støtte det, fordi det trods alt åbnede visse muligheder for at forøge genbruget.

Under udvalgsarbejdet gik det sådan set nogenlunde med at undgå forringelser – frem til og med det fjerde betænkningssudkast. Her i det fjerde udkast bliver det slået fast, at socialdemokratiet og det radikale venstre vil have forslaget vedtaget med et par ændringsforslag, og at SF og VS vil stemme for lovforslaget med forbehold over for et af ændringsforslagene. Men så var det, den glippede. Hr. Svend Haugaard meddelte, at det var en fejl, at det radikale venstre stod sammen med socialdemokratiet, og at det radikale venstre ikke kunne tilslutte sig en vedtagelse af lovforslaget, som det lå. Der var altså ikke tale om, at de radikale sprang fra en tidligere indstilling, sådan som vi konstaterede i forbindelse med vandforsyningsloven; der var derimod tale om en fejl, når man i de fire